

Publicerad 2005-12-09 12:16 av Liv Sol

Ohja. Det där suset och bruset som du medför, käre.

Hans gamla cigaretter (substitut)

Det var då som varje andetag brände i halsen på dig
varje vaken sekund kändes som en fallstudie i svartvitt
och du mindes hur ni hade stått ensamma tillsammans
mot hela världen, imperiet, och alla trångsynta människor
Det var då du släckte hans kvarlämnade cigaretter i hjärtat
och såg den gyllene glöden sakta men säkert slockna och falna
precis som er kärlek hade gjort knappa veckorna innan
precis som hela ditt liv hade gjort när han gick ifrån dig

Det var då som luften verkade bestå av salpeter och napalm
och dina lungor frättes sönder och samman av dess substans
och lakanen som förut varit en värmande trygghet tycktes slingra sig
runt din hals i upprepade försök att kväva det som fanns kvar
Det var då allt ditt maginnehåll föreföll revoltera
emot blotta tanken på att du skulle kunna resa dig upp igen
och tvingade dig tillbaka in på toaletten där du sedan låg på knä
och spydde upp allt som du försökt hålla kvar inom dig

Det var då allting snurrade runt som karuseller i huvudet och kroppen
lekande virvlande som dödliga fjärilar i de kyliga höstvindarna
stjärnorna på himlen stack och gömde sig på något café någonstans
för att slippa lysa upp dig och ditt fullständiga misslyckande
Det var då du fortfarande kunde känna av den svunna känslan
av hans blyertstunga ritande mönster av kärlek på hela din kropp
och sorgen blev din nye älskare som du omfamnade som substitut

Det var då du insåg att det inte längre var hans läppar som trycktes
sådär mjukt och smekande men hårt på samma gång mot dina -
det var bara hans gamla cigaretter.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Liv Sol med Poeter.se id #5563 innehar upphovsrätten